

Τὰ μετὰ τοῦ 1865

Τὸν Κουμουνδούρου πεσόντα τοῦ ὑπουργείου διὰ τὰ Σπονεκικὰ, διεδέχθη ὁ Δεληγιώργης παραμείνας πρωθυπουργὸς 48 μόνον ὥρας καὶ μετ' αὐτὸν πάλιν ὁ Κουμουνδούρος, παραμείνας δύο ἐπίσης ἡμερονύκτια, καὶ μετ' αὐτὸν πάλιν ὁ Δεληγιώργης πρωθυπουργὸς δέκα ἡμερῶν, ἕως ὅτου ἐνεκατέστη τὸ ὑπουργεῖον Βούλγαρη, μετ' αὐτὸν Δεληγιώργην ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅτε καὶ ἐξερράγη ἡ κρητικὴ ἐπανάστασις.

Τὸ ὑπουργεῖον Βούλγαρη διεδέχθη τὸ 1867 τὸ Μέγα ὑπουργεῖον Κουμουνδούρου, ἢ ἄλλως ὀνομασθὲν ὑπουργεῖον ὄλων τῶν ἱκανοτήτων.

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἐκεῖνο ἐγένοντο καὶ οἱ γάμοι τοῦ βασιλέως, μετ' οὗ ἐπανελθόντος διαφωνήσαντος τοῦ Κουμουνδούρου ἤλθεν εἰς τὰ πράγματα ὁ Βούλγαρης, λαβὼν καὶ τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς καὶ ἀποκλείσας τὸν Κουμουνδούρον ἐν Ζαρνάτῃ.

Ὁ μετὰ τὸ Δεῖλεσι

καὶ κατὰ τὰ 1873 πολιτικὸς βίος τοῦ Κουμουνδούρου εἶναι γνωστὸς εἰς ὅλους· ἀρχηγὸς τοῦ πολυαριθμοτέρου πάντοτε κόμματος, ἀρχηγὸς ἐν τῇ κυβερνήσει ἢ ἀρχηγὸς ἐν τῇ ἀντιπολιτεύσει, κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν συνέτριψε τὰ δύο κόμματα Ζαΐμη καὶ Βούλγαρη καὶ εἶχε κυριώτερον ἢ μᾶλλον μοναδικὸν ἀντίπαλον τὸν Δεληγιώργην. Εἰς τὸ πλευρὸν πάντοτε τοῦ Βασιλέως, πλὴν τῶν στηλιτικῶν, κατόρθωσε νὰ εἶναι ὁ βασιλικώτερος συνάμα ὁμιως καὶ ὁ δημοτικώτερος τῶν πολιτικῶν. Ἀπὸ τοῦ 1876 ἕως τοῦ 1882 αὐτὸς σχεδὸν ἐκίβηρα τὴν Ἑλλάδα καὶ κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ ἡ Ἑλλὰς πύξησε καθ' ἡμῖσι περιποῦ ἑκατομμύριον νέων ἀδελφῶν.

Ὁ θάνατος

τὸν εὔρεν ἐν στιγμῇ κρίσιμῃ, τὸν εὔρεν ὄχι μόνον ἀρχηγὸν ἀντιπολιτεύσεως, ἀλλὰ δυνάμει πρωθυπουργόν. Εἶχε τὴν εὐτυχίαν μετὰ τὴν σφοδρὰν ἀντιπολιτεύσειν, ἥτις ἐγεννήθη κατ' αὐτοῦ, νὰ ἀποθάνῃ ἐν μέσῳ τῆς ἐθνικῆς ἀγάπης, ἥτις καὶ τὸν προέμπει εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν του, ἐστεφανωμένον αὐτὴν τὴν ἀγάπην, τὸν πολυτιμώτερον στέφανον παντὸς πολιτικοῦ.

ΒΟΥΛΗ

Παρασκευῇ—25 Φεβρουαρίου.

Ἐξὼ ἡ παραμένουσα ἐν τῷ δωματίῳ ἀντιπολιτεύσις ἀποσύρεται, ψιθυρίζουσα μελαγχολικῶς: « Αὐριον εἰς τὰς δέκα! » Δὲν εἶνε συνωμωτῶν σύνθημα ἢ λέξις· θλιβερόν καὶ ὑπέρτατον καθήκον θὰ συγκαλέσῃ ἐκεῖνην αὐριον εἰς τὰς δέκα ἐν τῇ Βουλῇ· διότι αὐριον δὲν θὰ ὑπάρχῃ πλέον ἐν τῇ ζωῇ ὁ πρὸ τόσου καιροῦ παλαιῖον πρὸς τὸν θάνατον ἐπιφανὴς πολιτικὸς.

Ἄλλὰ μέσα ἡ Βουλὴ συνεδριάζει· ἔχει ἀπαρτίαν ὅταν ἀνεγνώσθῃ ὁ κατάλογος θὰ ᾔσαν 124· δὲν ἔχει ἀπαρτίαν οἱ βουλευταὶ εἶνε ἀραιοὶ ἀραιοί, ὡς αἱ ἰδέαι ἐν ταῖς κεφαλαῖς τῶν πλείστων ἐξ αὐτῶν. Καὶ τελεῖται ἀβασία νομοσχεδίων, κατὰ δεκάδας, κατὰ ἑκατοντάδας· παρίσταται δραματούρημένον τὸ ποίημα τοῦ Σουρῆ *Νομοσχεδίων τὸ ἀνάγνωσμα*.

Ἄν εἴσθε νευρικοὶ, συνταράσσει τὰ νευρά σας ὁ ἀδιάκοπος παπατρέχας τῶν ἀρθρῶν, ὡς ἡ μουσικὴ τοῦ κῶνωπος

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 429)

— Νὰ σὰς πληρώσω πρῶτον τὸν λογαριασμὸν του.

— Πολὺ καλά.

Ὁ ξενοδόχος ἐκαθέσθη πρὸ τοῦ γραφείου του, ἤνοιξε βιβλίον καὶ ἔλαβεν ἐξ αὐτοῦ φύλλον χάρτου μετ' ἐντύπου προμετωπίδος, ἔκαμε τὸν λογαριασμὸν καὶ τὸν ἐπαρουσίασε· συνεποσούτο δὲ οὗτος εἰς διακόσια ἐξήκοντα φράγκα.

Ὁ Βλαιρῷ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ γραφείου δεκατέσσαρα εἰκοσάφραγκα, εἰπὼν μετὰ μεγαλαυχίας. — Καὶ ἓνα εἰκοσάφραγκον εἰς τὸ παιδί. Ἦϊτε δὲ διπλώσας τὸν λογαριασμὸν ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὸν κόλπον του.

Ὁ ξενοδόχος ἔλαβε τὸ κλειδίον τοῦ γραμματοφυλακίου ἐκ συρταρίου τοῦ γραφείου του, ἐφώνησεν ἓνα τῶν ὑπαλλήλων του καὶ ἀνέβη εἰς τὸ οἶκμα τοῦ Κορόλου Σεβρῷ, ὅπερ συνέκειτο ἐκ τριῶν δωματίων.

— Τὸ δωμάτιον δὲν ἀνοίχθη ἔτι ἀφ' ὅτου ἀνεχώρησεν ὁ κύριος Σεβρῷ, εἶπεν ὁ ξενοδόχος, καὶ ὅτι ἀνήκει εἰς τὸν κύριον καὶ εἰς τὴν κυρίαν εἶνε ἐδῶ ὅπως τὰ ἄφησαν.

— Δὲν ἀμφιβάλλω ποσῶ· ἀπεκρίθη ὁ Βλαιρῷ.

Ἐν τῷ πρώτῳ δωματίῳ ὑπῆρχε μέγας δερμάτινος σάκκος, πλήρης λινοστολῶν καὶ διαφόρων ἄλλων ἐνδυμάτων. Ἐν τῷ δευτέρῳ, ἐνθα εὕρισκετο τὸ γραμματοφυλάκιον, δύο σάκκοι τοῦ ταξειδίου ᾔσαν τεθειμένον ἐπὶ τραπέζης, ὧν ὁ μὲν ἦτο πλήρης διαφόρων κομμωτικῶν ἀντικειμένων, ὁ δ' ἕτερος κενός, ὅστις ἀναμφιβόλως θὰ περιεῖχε τὰ ἐν τῷ γραμματοφυλακίῳ ἐγκλεισθέντα ἔγγραφα. Ὁ ξενοδόχος ἤνοιξε τὸ γραμματοφυλάκιον, πάραυτα δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Βλαιρῷ ἀπήστραψαν. Τὰ ἔγγραφα ᾔσαν συνληθροισμένα εἰς δύο δεσμίδας, ἐπιμελῶς σκεπασμένας διὰ φύλλων ἐκ περιχαμνῆς. Καὶ ὄντως, τὰ ἔγγραφα ταῦτα θὰ ᾔσαν σπουδαιότατα καὶ πολυτιμώτατα, διότι ὁ Βλαιρῷ εὕρισκετο ἐκεῖ ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ ὅπως τὰ λάβῃ ὑπὸ τὴν κατοχὴν του.

Ἐντὸς ἐτέρας θυρίδος τοῦ γραμματοφυλακίου εὕρισκοντο πολλὰ κυτία ἐμπεριέχοντα πολυτιμὰ κοσμήματα, ὡς φέρ' εἰπεῖν βραχιόλια, περιλαίμια, ἐνώτια, δακτύλια καὶ τέλος μεγαλοπρεπεῖς στέμματα ἐξ ἀδαμάντινων καὶ ρουβινίων. Ὑπὸ τὰ ὄρματα τοῦ κυρίου του καὶ τοῦ Βλαιρῷ ὁ ὑπηρετικὸς τοῦ ξενοδοχείου ἔθηκε τὰ χαρτῖα καὶ τὰ κρτῖα ἐν τῷ ταξειδιωτικῷ σάκκῳ.

τόν ὕπνον σας. Ὁ Πρόεδρος ἐξόχως σήμερον ποζάρει ἐπὶ τῆς πολιτροῦσας του· ἂν συλλέξωμεν ὅλα τὰ ἀυπάρχει ἀντίρρησις; τὸ νομοσχέδιον ἐπεψηφίσθη», ἰδοὺ καὶ ὁ κ. Πρόεδρος ρήτωρ, πληρῶν μίαν διπλῆν ἢ τριπλῆν ὄδραν.

Ὁ Δουζίνας, παρακολουθῶν καὶ παρατηρῶν ἐν προσοχῇ, εἶνε ἡ εἰκὼν τῆς εὐσυνειδησίας· ὁ Παλαμίδης ἐπιλαμβάνεται τῆς εὐκαιρίας νὰ ἐγκαθιδρυθῇ ἐν τῇ θέσει τοῦ ἀπόντος Δεληγιάννη, ὁ Φιλάρτος μετὰ τὸ τεσσαρακοστὸν νομοσχέδιον, ἔχει τὴν ἀδιακρισίαν νὰ ἐρωτήσῃ ἂν θὰ προχωρήσῃ καὶ μέχρι τοῦ 82ου. Αἱ θερμάστραι πλήρεις παγερᾶς τέρρας, ὡς ἡ συνεδρίασις, καὶ μόναι ἀντιθέσεις τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐκείνης πεζότητος, ὄροσραὶ τινες κεφαλαὶ κορασίων, προκύπτουσαι ἀπὸ τῶν θεωρεῖων, καὶ ὁ κ. Ἀχιλλεὺς Παράσχος, βηματίζων κατὰ μῆκος τοῦ ἐν τῇ αἴθουσῃ διαδρόμου.

Καὶ ἐξακολουθοῦν τὰ νομοσχέδια, τὰ νομοσχέδια.

Σάββατον—26 Φεβρουαρίου.

Ὑρα 10 Π. Μ.

Ἡ αἴθουσα πληροῦται· τὰ μέλη τῆς συμπολιτεύσεως καταλαμβάνουσι βαθμηδὸν τὰς θέσεις των, ἐνῶ ἡ ὄρανή ἀντιπολίτευσις ὀσώσωμος καὶ ἐν τῇ ἐπισημότητι τοῦ πένθους αὐτῆς εἰσέρχεται εἰς τὴν αἴθουσαν· ἀλλ' εἶνε προφανές, ὅτι τὸ πένθος δὲν κάμνει σήμερον διάκρισιν μεταξὺ τῶν δύο πτερύγων.

Ἐκ τῆς Κυβερνήσεως παρίσταται πρῶτον ὁ Τρικούπης, βραδύτατα καὶ ἐν συννοίᾳ βηματίζων, καὶ ὁ Λομβάρδος, οἱ δύο ἀρχαῖοι συνπορρογοὶ τοῦ ἀποθανόντος· ἅμα δὲ εἰσελθόντα τὸν πρωθυπουργὸν παραλαμβάνουσιν οἱ κκ. Σωτηρόπουλος, Μαυρομιχάλης, καὶ Λύγκερινός, μεθ' οὗ ἀποχωροῦσιν εἰς παρακείμενον δωματίον πρὸς εὐρύτεραν ἴσως συνεννόησιν.

Ἡ κενὴ παραμένουσα θέσις τοῦ ὀλοῦν ἀπελθόντος ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐπισπᾶ καὶ ἀκοῖτα τὰ βλέμματα μου διεγείρουσα θλιβερὰς σκέψεις· ἡ χηρσία ἐκείνη ἐγκλείει ἐκφραστικώτατα τόσον ἄλγος!

Μετὰ τετάρτου προσδοκίαν ἐπιφαινόμενος ὁ πρωθυπουργὸς καταλαμβάνει τὸ βῆμα, καὶ δι' ὀλίγων, ἀλλὰ σαφῶν καὶ περιεκτικῶν ὑποδηλοῖ τὸ καθῆκον τῆς Βουλῆς πρὸς ἀπόδοσιν πάσης τιμῆς εἰς τὸν ἐπιφανῆ ἄνδρα, ὅστις διὰ τῆς Βουλῆς ἐφθασεν εἰς τὴν κατέχει θέσιν, καὶ τὴν πρόθυμον συνδρομὴν τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τέλεσιν ἐθνικῆς κηδείας δημοσίου δαπάνης.

Τοῦτον δὲ διαδεχθεὶς ὁ κ. Δεληγιάννης ἐν ὠχρότητι μορφῆς καὶ συγκινήσει, ἦτον ὑπέροχος, λέγει, ὁ ἀνὴρ, οὐχὶ διὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ψήφων, τὰς ὁποῖους διέθετεν ἐν τῇ Βουλῇ, ἀλλὰ τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ ἰκανότητα καὶ τὴν πρὸς τοὺς θεσμοὺς εὐλάβειαν, τὴν ὁποῖαν καὶ οἱ ἀντιφρονούντες αὐτῷ ἀνομολογοῦσι. Καὶ ἂν ἡ Κυβέρνησις ἐδεικνύετο ὀλιγότερον πρόθυμος περὶ τὴν τέλεσιν τῶν ὀφειλομένων, πάλιν ἡ ἀντιπολίτευσις, ἥτις πρὸ πάντων τὸν θρηνεῖ, θὰ ἐμερίμα περὶ αὐτῶν.

Ἀλλὰ τὴν ζωηρότεραν εἰκόνα λυπῆς παριστᾷ ὁ Ἀθανάσιος Πετ-μεζᾶς. Εὐχαριστεῖ τὸν πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως διὰ τὰ αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα ἐπέδειξε, καὶ διότι ἐν τῇ τοιαύτῃ ὥρᾳ δὲν ἐποίησατο διάκρισιν μεταξὺ συμπολιτεύσεως καὶ ἀντιπολιτεύσεως. Αἱ τελευταῖαι λέξεις του καταπνίγονται ὑπὸ τῶν δακρῶν του.

Μετὰ συντόμους φράσεις, μόλις ἀκουόμενας, τοῦ κυρίου Μεσσηρέζη περὶ τοῦ ἀνδρός καὶ τῆς δημοσίου δαπάνης κηδείας, ὁ κ. Σωτηρόπουλος ἐξ ὀνόματος τῶν πολιτικῶν φίλων τοῦ Κομμουνδούρου εὐχαριστεῖ τοὺς προλαλήσαντας, θεωρῶν ὅτι ἀρκετὴ ἀμοιβὴ εἶνε διὰ τοὺς φίλους αὐτοῦ ἡ ἀναμολόγησις τῶν ἀρετῶν τοῦ μεγάλου ἀνδρός. Καὶ τελευ-

— Ἄν ἀγαπᾶτε, κύριε, εἶπε τότε ὁ ξενοδόχος, νὰ σᾶς στείλω εἰς τὴν κατοικίαν σας.

— Ὡ! δὲν θέλω νὰ σᾶς βάλω εἰς αὐτὸν τὸν κόπον· ἡ ἅμαξά μου περιμένει κάτω· ὑπάρχει θέσις πλησίον τοῦ ἅμαξηλάτου διὰ τὸ δέμα, τοὺς δὲ δύο σάκκους θὰ λάβω πλησίον μου.

— Μποροῦσα κ' ἐγὼ νὰ τὰ στείλω εἰς τὸν Κάρλον Σεβρῦ.

— Βέβαια, μποροῦσατε ἀξιόλογα, καὶ κατ' ἀρχὰς ἐσκέφθην νὰ σᾶς ἐπιφορτίσω μετὰ τὴν ἀποστολὴν, ἀλλ' ἐπειτα ἐσκέφθην καὶ ἦρα μέσον διὰ νὰ περιέλθωσιν ἀσφαλῶς εἰς χεῖρας τοῦ φίλου.

Ὁ ξενοδόχος ὑποκλίνατο, μὴδὲν ἔχων πλέον ν' ἀντίειπῃ. Ὁ ὑπὲρ τῆς βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ κυρίου του ἔλαβεν ἐπ' ὤμων τὸν σάκκον ἀκολουθούμενος ἐκ τοῦ σύνεγγυς ὑπὸ τοῦ Βλαιρῶ, ὅστις ἔλαβεν εἰς χεῖρας τοὺς δύο σάκκους. Ἄμα κατῆλθον τὴν κλίμακα, ἐνεπνεύσθη ὁ ξενοδόχος μίαν ἰδέαν καὶ παρεκάλεσε τὸν Βλαιρῶ νὰ εὐαρεστηθῇ ὅπως τὸν ἀκολουθήσῃ εἰς τὸ γραφεῖόν του.

— Μήπως ἐλησμονήσαμεν τίποτε; ἠρώτησεν ὁ ἐπιτήδειος ἀπαταιῶν, μειδιῶν ἐπιχαρίτως.

— Ναί, κύριε, μίαν διατύπωσιν.

— Ἄ! περὶ τίνος πρόκειται;

— Γιὰ νὰ μὴν ἔχω εὐθύνη, νὰ μοῦ δώσητε ἀπόδειξιν παραλαβῆς διὰ τὰ πράγματα ποῦ σᾶς ἔδωκα.

— Ἐννοεῖται, ἐννοεῖται, ἔχετε πολὺ δίκαιον.

Καὶ καθῆσας πρὸ τοῦ γραφείου:

— Ὑπαγορεύσατέ με, παρακαλῶ.

Καὶ καθ' ὑπαγορεύσειν τοῦ ξενοδόχου ἔγραψε καὶ ὑπέγραψε τολμηρῶς: Θεόφιλος Λεμονάρ, ὀρυκτολόγος.

Μετὰ μίαν στιγμὴν ἡ ἅμαξα τοῦ Βλαιρῶ ἀνεχώρει μετὰ μεγάλης ταχύτητος. Ἡ ἐπιχείρησις εἶχε τελειώσει.

— Καὶ τώρα, ἔλεγε μετὰ τὸν νοῦν του ὁ ἄθλιος κακοῦργος, σφίγγων δυνατὰ τὸν σάκκον, ὅστις περιεῖχε τὰ ἔγγραφα καὶ τὰ κοσμήματα, ἃς τρέχῃ νὰ γυρεῦῃ ἡ ἀστυνομία εἰς τὰ Βόσγια, εἰς τὸ Παρίσι, ἔς τὸν Διάβολο ἀκόμη· αὐτὸ λέει ἡ καρδιά του. . . Οἱ πεθαμένοι δὲ μιλοῦνε. . . ὅσο γιὰ τὸ παιδί. . . κ' αὐτὸ δὲν μιλάει.

Αἰφνιδίως, εἰς τὴν ῥύμην τῶν σκέψεών του, ὡς νὰ τοῦ ἔμεινε ἀκομὴ ὀλίγη συνείδησις, φωνὴ μυστηριώδους διέσχισε τὸ νευρικόν του σύστημα, ὡς νὰ τοῦ ἔλεγε:

— Οἱ νεκροὶ εὐρίσκουν ἐκδικητὴν!

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

ταίος ο κ. *Μαυρομιχάλης* καθιστᾶ γνωστὸν ὅτι ἕνεκα τῶν ἐκτάκτων περιστάσεων, ἐν αἷς ἐτελέσθη ὁ θάνατος, ἔκπακτα μέτρα, τὸ πρῶτον ἦδη ἐν Ἑλλάδι εἰσαγόμενα, ληφθήσονται ὑπὸ τῆς Βουλῆς. Δὲν λέγει ποῖα ἔσονται τὰ μέτρα, ἀλλ' ὑπονοεῖται βεβαίως τὴν γεννημένην σκέψιν τῆς ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ ἐκθέσεως τοῦ νεκροῦ.

Ὁ *Τρικούπης* ἀγγέλλει τὴν ἐπὶ πενθήμερον διακοπὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, καὶ ὁ κ. *Πρόεδρος* τῆς Βουλῆς καθιστᾶ γνωστὸν, ὅτι ἐγκαίρως θέλει συγκαλέσει πάλιν τοὺς βουλευτὰς πρὸς ὀριστικὴν κανόνειον τῶν τῆς κηδείας.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ κηδεία τοῦ Κουμουνδούρου ὀριστικῶς γενήσεται τὴν Τρίτην. Ὁ νεκρὸς κεῖται ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῆς οἰκίας, ρεῦμα δὲ ἀτελεύτητον κόσμου ἐξ ὧλων τῶν τάξεων συρρέου ἐπὶ τὸν πενθοκόσμητον οἶκον καὶ ἀσπάζονται. Ἡ ἰδέα τῆς καταθέσεως τοῦ νεκροῦ ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἐγκατελείφθη, τῆς σεβαστῆς χήρας ἀντιστάσης καὶ μὴ ἐννοούσης καὶ μέχρι τελευταίας στιγμῆς νὰ τὸν ἀποχωρισθῇ. Ἐπικηδείους ἐκφωνήσουσιν οἱ διαπρεπέστεροι τῶν παρ' ἡμῖν. Ἦρξατο ἡ κατάθεσις τῶν στεφάνων. Πιστεύομεν, ὅτι οἱ συμπολιταίμας σήμερον θὰ λησμονήσωσι τὸ ποιὸν τῆς ἡμέρας.

Ἡ ΝΟΣΟΣ ΤΟΥ ΓΛΑΔΣΤΩΝΟΣ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Παρίσις, 1 Μαρτίου 1883

Τὰ πολιτικὰ εἰς φαινομενικὴν γαλήνην. Ἡ ἀναθεώρησις

τοῦ Συντάγματος ἀπασχολεῖ ἤδη τὸν τύπον καὶ τὴν βουλὴν, ἧς μερίδες τινὲς ὡς ἡ Ριζοσπαστικὴ ἀριστερὰ καὶ μερὶς τῆς Δημοκρατικῆς Ἐνώσεως ἐπιδιώκουσιν ἐκθύμως τὴν ἀναθεώρησιν ταύτην ἐπὶ τῇ ἐλπίδι τῆς καταργήσεως τοῦ θεσμοῦ τῆς Γερουσίας ἢ τοῦλάχιστον τοῦ περιορισμοῦ τῶν προνομίων τῆς· εἶναι ἀληθές ὅτι διὰ τὴν Βουλὴν ἡ Γερουσία εἶναι φοβερός φραγμὸς καὶ κώλυμα εἰς τὰς διαφόρους μεταρρυθμίσεις καὶ καινοτομίας ἃς αὕτη ὀρέγεται νὰ φέρῃ. Ἡ Γερουσία εἶναι τὸ κέντρον τῆς ἀντιδράσεως κατὰ τῆς δημοκρατίας ὑπὸ τὰ ἐμβλήματα τῆς ὁποίας παρουσιάζονται θερμοὶ ὀρλεανισταί, ὡς οἱ Ἄλλο, Μπιλλὸν, Σαίης, Βάδιγκτων, Ἰούλιος Σίμων καὶ πολλοὶ ἕτεροι. Ἡ Κυβέρνησις ὅμως ἥτις ἐπιθυμεῖ νὰ ἀποφύγῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος πᾶσαν μετὰ τῆς Γερουσίας ῥῆξιν, ὑποστηρίζει τὴν ἐπ' ἀρίστον ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς περὶ ἀναθεωρήσεως προτάσεως τῶν Ἄνδριε καὶ Βαροδέ. Καθ' ἃ δὲ λέγεται καὶ ἐν τῇ κυβερνήσει ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου δὲν ὑπάρχει, ὁμοφωνία τοῦ Βαλδέκ-Ρουσῶ, τοῦ Μαρτέν Φεγίε, τοῦ Τιβωδὲν, ἐν ὑπουργικοῖς συμβουλίαις ἐπανειλημμένως ἀποφανθέντων ὑπὲρ τοῦ κατεπείγοντος τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἀναθεωρήσεως. Ἀλλὰ φαίνεται, ὅτι ἡ γνώμη τοῦ Ἰουλίου Φερρῦ, ἐπιμένοντος εἰς τὴν ἀναβολὴν ἐπεκράτησε καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἀναθεωρήσεως παραπεμφθήσεται καὶ πάλιν εἰς τὰς ἑλληνικὰς καλένδας.

Ὁ **Γλάδστων** ἀνεχώρησε σήμερον ἐντεῦθεν. Ἡ ὑγεία του οὐδόλως ἐβελιτιώθη ἐκ τῆς διμηνοῦ ἐν **Kannes** διατριβῆς του· ψιθυρίζεται, ἀλλὰ τοῦτο δὲν δύναται τις νὰ βεβαιώσῃ κατηγορηματικῶς, ὅτι πάσχει ἀπόφθηνικὴν παραλυσίαν, νόσον ὀφειλομένην εἰς τὴν ἐξάντλησιν, οὕτως εἶπεν, τὸ νευρικοῦ συστήματός του, ἐκ τῶν διηνεκῶν καὶ ἐπανειλημμένων διεγέρσεων, ἃς φέρει ἐπίμοχθος διανοητικὴ ἐργασία, συγκινήσεις σφοδραὶ, καὶ βίος ἐν γένει ἀφιερωθεὶς ἐλόκληρος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν μεγάλων τῆς Ἀγγλίας συμφερόντων. Ἦδη λέγεται ὅτι παρουσιάζει τὰ πρῶτα φαινόμενα

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΤΟ ΤΕΚΝΟΝ ΤΗΣ ΔΥΣΤΥΧΙΑΣ

Α'

Ο ΔΕΙΛΟΣ ΕΡΩΣ

Ἐραισιότατη πρωτὰ μιᾶς τῶν τελευταίων ἡμερῶν τοῦ ἰουνίου. Ὁ ἥλιος διέχεε τὸ ἡδυπαθὲς καὶ μαγικόν του φῶς, διεπέραδι τῶν ἀκτίων του τὰ πράσινα φύλλα, καθιστῶν διὰ τῆς ἀνταυγείας του πρασινοτέρα τὴν χλόην, μαρμαίρουσαν ἀκόμη ἐκ τῆς ἀφθόου νυκτερινῆς δρόσου.

Ἦτο ὁ καιρὸς τῆς ἐκκοπῆς τοῦ χόρτου. Χλιαρὰ αὔρα ἐσκόρπιζε τὰς εὐώδεις ὁμάς τῶν θάμνων, τῆς χλόης καὶ τῶν παρακμαζόντων ἀνθέων. Εἰς τοὺς εὐρεῖς λειμῶνας ἡγετινοδόλου παντοῦ τὰ δρέπανα, ἀντανακλῶντα καὶ ἐκσφενδονίζοντα μακρὰν τὰς ἡλιακὰς ἀκτίνας.

Ἐμπρὸς μὲν τῶν θεριστῶν ἡπλοῦτο, ὑψοῦτο ἡ πυκνὴ χλόη, διαποικιλλομένη ὑπὸ μυριοχρῶων ἀνθέων, καὶ ὅπισθεν πάλιν αὐτῶν διεγράφοντο συνεσφιγμέναι αἱ δέσμαι τῶν θερισμάτων. Γυναῖκες, ἄλλαι ἐγγαμοί, ἄλλαι κόραι, μὲ τὰ κοντὰ των ὑποχιτώνια, ὑφ' ἃ διεφαίνοντο αἱ ραβδωταὶ περικνημίδες, μεγάλοι ψάθινοι πῖλοι εὐρύγυροι, περιβεβλημένοι ταινίαν ροδόχρουν, πρασίνην ἢ κυανὴν, ἀνεκυπτον ἢ ἔκυπτον ἐπὶ τῆς χλόης, φέρουσαι τὰ δρέπανα καὶ τὰ δίκρανα.

Ὅλοι πλήρεις χαρᾶς καὶ ζωῆς, ἀνταλλάσσοντες ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὸν ἦχον τῶν δρεπάνων μὲ τοὺς ἤχους τῶν τραγούδιων των.

Ἐπὶ θολίαν κλιματοσκεπῆ, ὅπου ἡ παρθένος ἄμπελος, ἡ κλιματίτις, τὸ εὐώδες αἰγόκλημα καὶ ὁ ἴσμος περιέπλεκον ἐν σφιγκτοῖς ἀγκαλισμοῖς τοὺς ἀνέρποντας κλάδους των, νεᾶνις κατημένη ἐν στάσει ἐπιχαρίτῳ καὶ τὴν κεφαλὴν ἔχουσα ἐλαφρῶς κεκλιμένην εἰργάζετο εἰς χειροτέχνημά τι.

Ἡ σκιάς ἦτο εἰς τὸ βάθος τοῦ κήπου· τετράγωνον γῆς χιλίων περίπου μέτρων περιεφράσσετο ὑπὸ πυκνῆς ἀκανθομίκτου φραγῆς. Ἡ εἰσοδὸς ἀπέναντι τῆς μικρᾶς, λευκῆς, κομψῆς οἰκίας, μὲ τὰ πράσινα παρὰθύροφυλλα καὶ τὰ λευκὰ ἀνθοποικίλτα παραπετάματα. Λόχμη ἦν ἐσχημάτιζον δάφναι, σφένδαμνοι, κρανάει ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς ὁποίας ὑψοῦντο λείρια περιστοιχίζε τὴν οἰκίαν.

μενα τῆς νόσου, ἥτις καταλήγει εἰς τὴν παντελῆ καταβολὴν τῶν διανοητικῶν δυνάμεων. Εἶθε ὄλαι αὐται αἰ φῆμαι νὰ ὦσι ψευδεῖς καὶ ὁ μέγας φιλέλληνας νὰ ἐξακολουθήσῃ κυβερνῶν τὸ μέγα ἔθνος του μετὰ τῆς αὐτῆς μεγαλοφυΐας καὶ αἰσθηματικότητος μεθ' ἧς μέχρισήμερον.

Καιρὸν ἔχομεν λαμπρὸν. Ἐρέτος ὁ χειμῶν ἦτον ἀνεπαίσθητος. Μόνον ἀπαξ τὸ θερμόμετρον κατῆλθε 3 βαθμοῦς κάτω τοῦ 0. Βροχὰς ὅμως εἶχομεν πολλὰς, ἀλλ' οὐχὶ συνεχεῖς.

Κρονίδης.

ΑΝΘΥΛΛΙΑ

Ἡ γυνὴ εἶνε φυσικὸν αἰδέμων, καὶ δὲν χειραφετεῖται τόσοσιν συχνὰ ἢ μόνον ὅπως ἀρέσῃ εἰς τὸν ἄνδρα.

Ἡ μαλάκυνσις τοῦ ἐγκεφάλου εἶνε ὀλιγώτερον ἐπιφόδος ἢ ἡ σκληρυνσις τῆς καρδίας.

Ὁ θέλων νὰ ἦνε καθ' ἡμέραν πνευματώδης μόλις καταντᾷ νὰ ἦνε ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος.

Ὁ νέος φλέγεται εἰς τὴν θέαν τοῦ κάλλους· ὁ γέρονθ θερμαίνεται. Εἶνε ἡ ἡλιακὴ ἀκτίς τοῦ χειμῶνος του.

Μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ περιορίζοντος τὴν ὁδὸν τοίχου-ἐντὸς διαστήματος μέτρων τινῶν τετραγωνικῶν μικρὰ ὑπῆρχε δεξαμενὴ, ἥς τὸ ὕδωρ ἐξέπηδα ὡς ψιλὴ βροχὴ διὰ πίδακος τρία φθάνοντος μέτρα.

ὑπὸ τὴν σκιὰδα, ἐκ τῆς ἀντιθέτου εἰς τὴν εἴσοδον τῆς πλευρᾶς δι' ὁπῆς τετραγώνου ἐξέπιπτον ἀνοιχθεῖσις ἠνοίγετο εἰς τὸν ὀφθαλμὸν ὀρίζων πρὸς τὸν λειμῶνα, τὸν ποταμὸν καὶ τὰς κατωφερείας του ὄρη μετὰ τὰς δασοφύτους κορυφὰς του, ὅλα αὐτὰ ἀποτελοῦσι σκηνογραφικώτατον βᾶθος εἰκόνας.

Ἡ νεᾶνις ἐνίοτε διακόπτουσα τὴν ἐργασίαν τῆς ἀνύψου τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ περιελάμβανεν εἰς τὴν ψυχικὴν καὶ φυσικὴν τῆς ὄρασιν καταφύτους ἀπὸ ἄνθη ὀρίζοντας.

Προσπίπτουσα εἰς ρεμβασμοῦς, εἰ καὶ διεφαίνετο ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς ἀπόχρωσις θλίψεως, οὐχ ἤττον ἐπιλανθανομένη ἑαυτῆς, παρηκολούθει ἐν εὐθυμίᾳ ψυχῆς τὴν ιδιότροπον πτῆσιν τῶν ἐντόμων, ἐνέτεινε τὸ οὖς εἰς τοὺς συριγμοὺς τῆς ἀπτήσεως ὡς νὰ ἤσθάνετο ἐν πᾶσι τοῦτοις μυστηριώδη φωνῆν, ἀνταποκρινομένην εἰς τὰς σκέψεις τῆς ψυχῆς τῆς.

Ἡ νεᾶνις αὕτη ἦτο ἐκ τῶν χαριστέρων πλασμάτων. Δεκαεξαετῆς μόλις, μικρὰ μᾶλλον ἢ μεγάλη, ἔχουσα τὴν εὐκαμψίαν σχοίωσαν εἰς τὸ λιγυρὸν ἀνάστημά τῆς, σώζουσα πλήρη ἀκόμη τὸν παιδικὸν τῆς χαρακτῆρα, ἂν καὶ τὸ ἀναπτυγμένον ἤδη στήθος καὶ αἱ ὠραῖαι ὠλένας ἀπεκάλυπτον λεπτοφυῶν τὴν γυναῖκα.

ΔΟΜΙΝΑ ΚΑΙ ΚΟΣΤΟΥΜ
ΑΝΔΡΩΝ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
μετὰ μεγάλης πολυτελείας ἔφθασαν ἐκ Παρισίων εἰς τὸ κατάστημα

ΠΑΝΑΥΛΗ

ὅπου κατασκευάζονται γυναικεῖα καπέλλα

Ὀδὸς Ἐρμοῦ ἀπέναντι τῆς οἰκίας Γ. Σκουζέ.

ΕΠΙΣΗΜ

προσωπίδες διαφόρων σκέρτσων καὶ διαφόρων γούστων.

ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΑΛΟΝΙ

Κινέζων, Περουδιανῶν, Ἰνδῶν, Χελιανῶν,

Ἀφρικανῶν

ΑΓΟΡΑ ΚΑΙ ΕΝΟΙΚΙΟΝ ΦΘΗΝΑ ΦΘΗΝΑ

ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ

ΤΗΣ

ΑΠΟΚΡΗΑΣ

τὰ ἔφερον ἐκ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας εἰς βασιλικὰς ποιότητας τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΔΩΔΙΜΩΝ

ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ θελκτικὴ κεφαλὴ τῆς μετὰ χαριστάτας κινήσεις, καὶ κόμην μέλαιναν ἄφθονον ἐκπέμπουσαν ποῦ καὶ ποῦ ὑποκυάνους ἀντανεκλάσεις, ἐνῶ αἱ κομψαὶ πλοκαμίδες συνεστραμμένα εἰς κροσοὺς περιέστερον θωπευτικῶς τὴν θελκτικὴν ἐκείνην μορφήν τῆς, τόσῳ ἄβρᾳ καὶ λεπτὰ ἔχουσαν χαρακτηριστικὰ, ὥστε καθίστων ἐπιφανέστερον τὸ παράδοξον θέλητρον τῆς ἰδεώδους καλλονῆς τῆς. Μακρὰὶ βλεφαρίδες γονῶδεις καθήδυνον τὴν λάμψιν τῶν μεγάλων μελανῶν ὀφθαλμῶν τῆς, οἷωνεὶ συγκρινῶσαι τὴν καίουσαν φλόγαν τοῦ βλέμματος, ὅπερ ἐν ἠδύτησι καὶ θωπείαις εἶχε λάμψεις σταθερότητος, μεγαλοπρεπείας καὶ ὑπερρηφανείας, ὑποδεικνύουσα ὅτι ἡ χαρίεσσα ἐκείνη παιδικὴ ὑπαρξίς οὔτε θελήσεως, οὔτε ἐνεργείας ἔστρεφετο.

Εἶχε τι τὸ ἐξωτικὸν ἢ μορφή ἐκείνη, ἐκ τοῦ χρώματος τῆς ἐξελάμβανεν Ἐνετὴν, ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν μαυριτανῆν καὶ ἐκ τοῦ βλέμματος Ἰσπανίδα.

Μικρὰ ὄτα ἄβρως προσπεφυκότα, μέτωπον ὑψηλόν, τὰ τόξα τῶν ὀφρύων λίαν ἐκπεφρασμένα, κομψὴν τὴν μίνα, στρογγύλας καὶ μεταξωτὰς τὰς παρειὰς, μικρὸν τὸ στόμα, ἰσχυρῶς χρωματισμένα τὰ χεῖλη, μᾶλλον ροδόχροα, ἢ μᾶλλον μεταξὺ τοῦ ροδοχρόου καὶ τοῦ ἐρυθροῦ· οἱ ὀδόντες ὡς μιλτος ἀκηλίδωτος, λευκοὶ ὡς γάλα, λεπτότατοι, καλλιτεχνικῶς προσηρμοσμένοι ἐνεῖχον διαφάνειαν τῶν ὠραίων τῆς Ἀνατολῆς μαργαριτῶν.

(Ἀκολουθεῖ)